

[Stensballe.]

Konsekvenser i vort økonomiske Liv. Det var ogsaa under Hensyn hertil, at vi fra vor Side medvirkede til, at Lovforslagets Behandling blev udskudt.

Lovforslaget er for nylig i et af Hovedstadsbladene slaaet op som et mægtigt Fremstød mod de gamle, usunde Boliger, der af sundhedsmæssige Grunde nu skulde til at forsvinde. Hvis det var det eneste Formaal, Lovforslaget havde, skulde vi gerne medvirke til dets Gennemførelse. Men jeg vil gerne her gøre opmærksom paa, at alle sundhedsfarlige Bygninger og Boliger i Henhold til bestaaende Bestemmelser allerede nu kan forbydes anvendt. Det kan ske gennem Sundhedskommissionerne, som har en udstrakt Myndighed i saa Henseende. Det er dog begrænset, hvor mange sundhedsfarlige Ejendomme Myndighederne kan skride ind imod; saa længe der ikke findes et tilstrækkeligt Antal Erstatningsboliger, er Adgangen til en saadan Indskriden begrænset af Lovforslaget til Kommunerne økonomi. Forholdet er altsaa dette, at Sundhedskommissionerne har en saa vidtgaaende Myndighed, at de vil kunne forbyde Anvendelsen af enhver sundhedsfarlig Bolig under Forudsætning af, at Erstatningsboliger er til Stede, men i denne Henseende har Forholdene jo været vanskelige siden Krigen, og der har endog eksisteret en Lovgivning, der gik direkte imod at nedlægge Boliger. Den er nu ophævet, men det synes ikke, som om der endnu er kommet saa mange Boliger, at Sundhedskommissionerne helt har kunnet faa deres tidligere Handlekraft tilbage. Efter min Opfattelse er det, der først og fremmest udkræves, for at der skal kunne komme yderligere Fart i Nedlægningen af de usunde Boliger, et Erstatningsbyggeri for saadanne Boliger, og hvis den højtærede Minister havde fremsat et Lovforslag, hvorefter der foresloges særlig Støtte til Kommunerne til Opførelse af Erstatningsboliger, tør jeg forsikre, at vi inden for det Parti, som jeg tilhører, gerne havde medvirket til Gennemførelsen af et saadant Lovforslag. Men det foreliggende Lovforslag holder sig ikke alene til dette Hensyn, der maaske endda ikke er dets Hovedhensyn. Det fremgaar af Forholdene, saaledes som de har udviklet sig fra det Øjeblik, da Forslaget til en Byggelov for København blev oversendt fra Magistraten til den højtærede Indenrigsminister. I dette Forslag var der en Paragraf — jeg tror, det var § 34 —, som gik ud paa, at Bebyggelse, der var over 75 Aar gammel, og som fandtes sundhedsmæssigt eller brandmæssigt be-

tænkelig, skulde kunne forlanges fjernet eller ændret i Overensstemmelse med Lovens Krav. Dette Forslag har den højtærede Minister, saa vidt jeg har kunnet skønne, ikke ønsket at gennemføre, men han har lavet et helt nyt Lovforslag, hvori der tages det samme Hensyn til de trafikale Interesser, som i Virkeligheden var Hovedhensynet i § 34. Det Lovforslag, der nu foreligger, og hvori jeg navnlig skal paapege §§ 11—17, ja, 18 med for Resten, i det hele taget i Kapitel III, kan imidlertid efter min Opfattelse medføre saa store Indgreb i Ejendomsretten, at jeg for mit Vedkommende ikke kan medvirke til at gennemføre de Bestemmelser, som findes i Kapitel III.

Efterhaanden er der ogsaa fra adskillige Sider og ikke alene fra Grundejerne rejst en alvorlig Kritik mod Lovforslaget. Særlig Vægt har efter min Mening den Kritik, der er fremsat af Kredit- og Hypotekforeningerne samt Bankerne, men den fremkom desværre saa sent, at Folketingsudvalget ikke fik rigtig Lejlighed til at behandle den. Den findes anført i Folketingsbetænkningen i Bilag 3. Efter min Formening maa disse Institutioner have meget alvorlige Grunde til deres Kritik, naar de om § 14 i Lovforslaget udtaler, at denne Lovbestemmelses Gennemførelse vil undergrave den økonomiske Basis for en stor Del af Beboelsesejendommene og medføre en Usikkerhed med Hensyn til bestaaende Ejendomsforhold, som vil blive til Skade ikke blot for de paagældende Grundejere, men ogsaa for de Kredit- og Hypotekforeninger og øvrige Institutioner, der yder Laan mod Sikkerhed i fast Ejendom. De anfører tillige, at „en Bestemmelse som den foreslaaede vil betyde en kraftig Advarsel mod at anbringe Kapital i en københavnsk Ejendom, hvis Beliggenhed blot i nogen Grad kan sættes i Forbindelse med saakaldte umoderne Ejendomme“.

I Betragtning af den Betydning, som Kredit- og Hypotekforeningerne har haft og stadig har for vort Lands økonomiske Udvikling, og i Betragtning af den Indsigt i de paagældende Forhold, som disse Institutioner raader over, vil det efter min Mening være rimeligt, at de Problemer, som Kreditinstitutionernes Betænkning har rejst, nu gøres til Genstand for en grundig Behandling, den Behandling, som Tiden lige før Valget ikke tillod. Jeg har da ogsaa til Hensigt at opfordre til Nedsættelse af et Udvalg til grundig Behandling af Lovforslaget.

Man har i Folketinget, ser jeg, været meget optaget af den rejste Kritik, og fra